

en Bøining mod Vest, kunne komme til at danne et Ved i en Fisserihavnemole, saafremt man en Gang i Tiden skulde bestemme sig til at anlægge en Fisserihavn paa dette Sted. Endelig vilde man vinde, ved at anlægge Molen saa lang, en Erfaring for Havnebygningsvæsenet paa Vestkysten, som man ikke har, og som man meget haardt trænger til at faae. Endelig vil jeg sige, at naar man fik denne Anlægsmole 500 Fod ud, vilde man med Sandhed kunne sige, at man havde gjort noget Virkeligt for Fisserne ved, at denne Anlægsmole vilde komme til at gjøre virkelig Gavn for de landsjogende Fiskere. Derksom man imidlertid skulde synes, at denne Bevilling er for stor og ikke vil gaa ind paa den for Tiden, have vi tilladt os at stille et subsidært Forslag, som gaar ud paa at foreslaa en Bevilling paa 120,000 Kr. Derved vilde man forlænge Anlægsmolen med 200 Fod, og komme ud paa en hel Del dybere Vand. Ved at anlægge Molen saa langt, vilde man komme ud paa Høiden af den Sandrevle, jeg før omtalte. Der vilde være en langt bedre Beskyttelse for Vaadene, end den, man nu har, og med Hensyn til den Fare, som man vilde se i, at den vil ende paa en Sandrevle, da tror jeg ikke, det har nogen Betydning, thi der løber ved Enden af Molen inde ved Land en meget stærk Strøm, som altid medfører det Sand, der for Tiden lægger sig udenfor Molen, og det vil ganske sikkert ogsaa vedblive, selv om den flyttes meget langt; men, som sagt, vi maa imidlertid meget opfordre det høie Thing til at give den større Bevilling; thi derved opnaar man noget Virkeligt, og fra Statens Side vil der ogsaa vindes Betydeligt, idet man derved opnaar at faae en bestemt Erfaring for, hvorledes Moler i det Hele taget kunne staa sig i Besterhavet. Jeg skal ikke fordybe mig i selve Havnespørgsmaalet, det blev jo allerede omtalt i Forgaars, da Havnespørgsmaalene paa forskjellige Steder bleve omtalte, men jeg skal dog tillade mig at sige, at dette Punkt deroppe, hvor man nu beder om at faae en Mole, der vil blive et Tilflugtssted for Fisserne, fra de allerældste Tider af de Fleste har været anset for det bedste Punkt paa Syllands Vestkyst til en Havn, og jeg skal tillade mig at sige overfor det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgtreds (M. Andersen), som forleden Dag mødte op her med nogle Skippere, der havde sagt, at hans Punkt dernede var det bedste at anlægge en Havn paa, at jeg kan komme med saa mange Skippere, han ønsker, der ville sige, at mit Punkt er det bedste, og da særlig med Hensyn til Andvinnings- og Besejlingsforholdene. Jeg skal tillade mig at be-

mærke, at allerede i Stændertiden blev dette Punkt undersøgt for Statens Regning af Statens Havneingenieur, Generalkrigs-kommissær Leth. Allerede den Gang havde man i Viborg-Stænder Tanken henledet paa det Punkt, at der her burde gjøres Noget for Fisserne, og jeg skal tillade mig at sige, at siden den Tid er der gjort mange Forsøg dels med Hensyn til Concessjon og dels paa anden Maade for at faae Noget gjort med Hensyn til Havnebygning paa dette Sted, og jeg tør sige, at ikke alene Befolkningen deroppe i den Egn har den faste Overbevisning, at her en Gang vil blive Noget, men, som jeg før sagde, naar man taler med Søfarende, have de altid i Almindelighed i Hovedsagen været enige om, at naar der blev Tale om at anlægge en Havn deroppe, vilde der ikke blive Tale om at gaa ind i Bugten — det vilde være feil — men det vilde være rigtigt at anlægge den enten ved Hirtshals eller ved Harboøre. Smidlertid blev der med Hensyn til selve Hirtshals for en Del Aar siden nedsat et stort Udvalg, som skulde søge at faae Noget gjort, og man fik endelig en Bevilling paa 33,000 Kr. af Staten til at anlægge den lille Mole for. Naar vi nu komme for at bede om at faae den forlænget, er det, som jeg sagde før, paa ingen Maade noget Nyt. Vi forlange hverken en stor Havn eller en Fisserihavn. Vi forlange kun, hvad jeg tror, jeg tør sige, er et ligefrem beskedent Forlangende af os, at Staten kommer til Hjælp med Bidrag for de fiskerisjogende Vaade. Fisseriet er, som bekendt, meget stort paa den nordvestlige Kyst, og det vil altsaa derfor være af stor Interesse, om der omfider kunde blive anlagt et Tilflugtssted. Hvis den høitærede Indenrigsminister vil svare mig, som jeg antager, at Sagen endnu ikke er undersøgt, og at den høitærede Minister muligvis vil fremkomme med Forslag om en saadan Mole et andet Sted, saa vil jeg dog paa Forhaand tillade mig at sige, at selv om der skulde fremkomme et Forslag, hvorefter man vil anlægge en Fisserihavn et andet Sted, vil det dog vistnok ikke være ubestødet at fordrø, at man gav en Bevilling, om ikke Andet, saa dog de 120,000 Kr., til Forlængelsen af denne Anlægsmole. Jeg skal ikke gaa videre ind paa denne Sag her, men jeg skal altsaa tillade mig saa varmt, som jeg kan, paa mine Medforslagsstilleres og egne Vegne at anbefale denne Sag til den høitærede Indenrigsministers og Folkethingets Velvilje.

Jeg vil med det Samme udtale mig om nogle Punkter paa Finantsloven, nemlig Vædringsforslagene Nr. 176, 224 og 225, som gaa ud paa at udvide og forøge vore